

[Jimmy Stahr]

Derimod er det selvfølgelig lidt svært for mig lige på stedet at overse, hvad der kan være i gang rundt omkring, og det synes jeg nok er det sværeste, i hvert fald for en ordfører, at gennemskue. Ministeren har allerede opremset nogle ting, og et par af dem var jeg faktisk ikke engang klar over var i gang.

Jeg synes, det er meget nyttigt med et sådant forslag, fordi det medfører, at vi under alle omstændigheder i udvalget får lejlighed til at grave os ned i bl.a. de otte punkter og også at se dem i sammenhæng med 7-punkts-programmet.

Vi vil gerne fra Socialdemokratiets side være med til at støtte tankerne omkring børnekulturen. Derimod har vi nok lidt svært ved – hvad SF åbenbart har lidt lettere ved – at sætte et beløb på 75 mio. kr. på. Det kan vi i hvert fald ikke umiddelbart acceptere.

Annelise Gottfredsen (KF):

Jeg synes, at ordføreren for forslagsstillerne er inde på mange rigtige ting. Jeg synes også, der er mange selvfølgeligheder i det forslag, der foreligger her. Jeg vil her henvise til ministerens udtalelser. Han gennemgår udførligt alle punkterne og nævner tillige kommende aktiviteter inden for regeringen, også tværministerielle.

Jeg vil gerne advare imod, at man, når man nu er i gang med alle disse initiativer, griber ind på områder, hvor man kan komme til at underminere, hvad der foregår på privat basis. Der foregår mange aktiviteter både på idrætsområdet og på andre fritidsområder, som ledes og drives af private, og de skulle nødvendigvis generes af, at man fra statslig og kommunal side bliver alt for formynderisk.

Så kan man spørge sig selv: Hvad er børnekultur egentlig? Jeg mener, at det både er et langt videre begreb end det, man omtaler her i beslutningsforslaget, og et langt snævrere.

For nogle år siden begyndte man en hæfte-række om børnekultur, og i det allerførste hæfte stod der noget om, at man ikke i Danmark havde en egentlig fælles kultur, men at kultur var klassekamp, som man ikke kunne opstille egentlige regler for. Det var en magtkamp.

Det er naturligvis noget forfærdeligt vrøvl. Vist er der en fælles kultur i Danmark, og det er en sådan fælles kultur, man bør bakke op.

Den bedste børnekultur er vel egentlig den, som børnene oplever sammen med forældrene, men man skal selvfølgelig ikke glemme den na-

turlige leg, som uden pegefingre og indblanding i væsentlig grad udvikler børnene.

Meget kultur er jo, selv om det ikke er udpræget børnekultur, som man forstår det her i beslutningsforslaget, velegnet for børn, og det, som opleves sammen med forældrene, er det, man bør bakke meget op bag.

For øvrigt kunne man også nævne negativ børnekultur, som man må modvirke på det kraftigste, og jeg tænker her på den mobning, som i visse børnekredse er en fast bestanddel af hverdagen, måske mere skjult, end man egentlig er klar over; fornuftige aktiviteter er vel den bedste modvirkning af denne ubehagelige side af børnelivet.

Men uagtet der er mange gode aktiviteter nævnt i forslaget her, er der, som det allerede er sagt to gange, ikke mange penge til en udvidelse af dette område. Man må derfor holde sig til det, der er i gang, og vi må afvise forslaget, som det foreligger her.

Helge Sander (V):

Så skal vi igen i gang med en serie af de omkostningsfrie profileringsforslag fra SF. I dag er det børnekulturen, der står for skud, og her har man så lagt et forslag på bordet til, i hvert fald i første omgang, tre gange 25 mio. kr. Det har desværre været kendetegnede for en lang række af de forslag, vi har behandlet i Tinget i denne samling, at man bare kaster tingene på bordet, sætter nogle beløb på og så lader, som om pengene kommer væltende ned fra himlen.

Jeg må også sige, som det er sagt af både den socialdemokratiske og den konservative ordfører, at der er en lang række ting, som er spændende, og som det også kunne være interessant at tage op, men jeg synes, det var væsentligt, at man lyttede til det, som så strålende blev understreget af kultur- og kommunikationsministeren under den meget nøje gennemgang af de otte punkter, nemlig, at man er i fuld gang på en lang række områder både overordnet nationalt og så sandelig også lokalt og på privat basis. Det synes jeg er meget væsentligt at fastholde, samtidig med at jeg synes, det er meget væsentligt at understrege, at det alligevel er umuligt bare tilnærmelsesvis at klare disse løsevne ting for 25 mio. kr. de tre næstfølgende år.

Med dette forslag vil fru Ingerlise Koefoed løse både kultur-, social-, bolig-, sundheds- og kommunalpolitik på én gang, men man bliver